

## De unge slekter

En gang i fjerne tider  
Trellet i andres jord  
Fedre som møtte sulten  
Uten et ord.  
Nådeløs lå en vinter  
Over vårt nakne land.  
Da så de våren komme,  
Kvinne og mann.

Den gang da far min løftet  
Fanen i tro og tross,  
Sådde han korn og frihet,  
Sådde for oss.  
Over ham sprang en stjerne,  
Under ham sang en jord.  
Slik ble mann en såmann  
For barn og mor.

Barn skal bli født og vokse  
Inn i en ufødt tid.  
La dem da modig møte  
Den gode strid!  
Landet ble ditt, og kornet  
Duver i sol og vind.  
Nå skal de unge slekter  
Høste det inn.

## Frihetens forpost

Ser du byen og hjembygdas lier,  
Ser du bølgende åser og fjell?  
Det er folkets og framtidens Norge.  
Det er ditt. Du skal eie det selv.  
Kan du høre det duver imot deg  
Som en sang i den høstlige kveld?

Ref.

Kamerater! Kamerater!  
Det er frihetens forpost her nord.  
Vi skal bygge,  
Vi skal trygge,  
Vi skal verge hver fot av dets jord.

2

Dette hjem er vårt dyreste eie.  
Her har slekten i hundrer av år  
Gjennom hverdagens trofaste virke  
Ryddet grunnen for arbeidets kår.  
Her har fedrene strevet og kjempet  
For en framtid som nå er blitt vår.

Ref.

Kamerater! Kamerater! osv

3

Se, det lysner av dag over landet,  
Og det gror selv i kløfter og skar.  
La det fylle vårt sinn og vår tanke,  
La oss gi det hver evne vi har.  
Kan du høre den bruser imot deg  
Denne sang som i dag krever svar!

Ref.

Kamerater! Kamerater osv

## Internasjonalen

Opp, alle jordens bundne trelle!  
Opp I, som sulten knuget har!  
Nå drønner det av rettens velde,  
til siste kamp det gjøres klar.  
Alt det gamle vi med jorden jevner:  
Opp slaver, nå til frihet frem!  
Vi intet var, men alt vi evner,  
til rydning for vårt samfunnshjem

/:Så samles vi på valen,  
seiren, vet vi, at vi får!  
Og Internasjonalen  
skal få sin folkevår!:/

Arbeider, bonde, våre hære  
de største er, som stevner frem!  
Vår arvedel skal jorden være,  
vi sammen bygge vil vårt hjem.  
Som av rovdyr vårt blod er blitt suget,  
men endelig slår vi dem ned.-  
Og mørket, som så tungt oss knuget,  
gir plass for solens lys og fred

/:Så samles vi på valen,  
seiren, vet vi, at vi får!  
Og Internasjonalen  
skal få sin folkevår!:/